

รายงานการประชุมสภาวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๔

วันศุกร์ที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

ณ ห้องประชุมพิชัยสงคราม ชั้น ๔ อาคาร ICIT

ผู้มาประชุม

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวิณี	สัตยาภรณ์	ประธานกรรมการ
๒. ศาสตราจารย์ ดร.จิรวัดน์	พิระสันต์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์	อินทร์รักษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ	แย้มเม่น	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิศักดิ์	อินทนนท์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.วีระศักดิ์	สมยานะ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินดา	เจียมศรีพงษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต	ฉัตรวิโรจน์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์	อยู่มี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อีราวัดน์	ชมระกา	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไสยเพ็ญ	เฉิดเจิม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๒. อาจารย์ ดร.ปกรณ์	เข็มมงคล	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ศักดิ์	อันมอย	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาภรณ์	หนูเมือง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๕. อาจารย์ ดร.วิมลฉัตร	สมนิยาม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๖. อาจารย์ ดร.ธัญญา	จันทร์ตรง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๗. อาจารย์พิทยา	ยาไม้	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๘. อาจารย์นิลุบล	ศรีเทพ	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๙. นางสาวสินี	กะวิ	ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการสภาวิชาการ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.ธันยวัฒน์	รัตนศักดิ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	ติตราชการ
--------------------------------	------------	----------------------	-----------

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายปริญญา	บัววังโป่ง	ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี	ผู้นำเสนอวาระที่ ๔.๘
๒. นายสุธี	อยู่มี	นักวิชาการศึกษา ชำนาญการ	ผู้นำเสนอวาระที่ ๔.๒ และ ๔.๓
๓. ผศ.ดร.พิชัย	ใจกล้า	รองอธิการบดี	
๔. นางสาวกัญญา	มาประกอบ	หัวหน้างานหลักสูตรและแผนการเรียน	
๕. นางสาวพิณภัคธิมา	ใจเงิน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ชำนาญการ	
๖. นางสาวภรมาศ	เรือนทอง	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	
๗. นางสาวอภิชญา	อินทร์หม่อม	เจ้าหน้าที่กองบริการการศึกษา	
๘. นางสาวนลินี	เมืองจันทร์	เจ้าหน้าที่กองบริการการศึกษา	

เริ่มประชุม เวลา ๐๙.๐๐ น.

เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ภายในประเทศยังอยู่ในระยะที่ต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิดตามมาตรการควบคุมที่กำหนดในแต่ละพื้นที่ และเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนด ตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑) ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๓ ข้อ ๑๓ กำหนดไว้ว่า

“ข้อ ๑๓ คำแนะนำเกี่ยวกับการเดินทางข้ามเขตพื้นที่จังหวัด ในช่วงเวลานี้ประชาชนพึงงดหรือชะลอการเดินทางข้ามเขตพื้นที่จังหวัดในระยะนี้โดยไม่จำเป็นและควรพักหรือทำงานอยู่ ณ ที่พำนักของตนเอง กรณีจำเป็นต้องเดินทางข้ามเขตพื้นที่ ต้องรับการตรวจคัดกรองและปฏิบัติตามมาตรการที่ทางราชการกำหนด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการติดตามตัวมารับการตรวจอาการหรือกักกันตัว”

ประกอบกับพระราชกำหนด ว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๓ มหาวิทยาลัย จึงได้จัดประชุมสภาวิชาการ โดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์แบบออนไลน์สำหรับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการที่ปฏิบัติงานอยู่พื้นที่ต่างจังหวัด และการจัดประชุมแบบเว้นระยะห่างในห้องประชุมเดียวกันสำหรับคณะกรรมการที่ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่มหาวิทยาลัย

ในการนี้ กรรมการและเลขานุการสภาวิชาการ ได้ขอให้ผู้เข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้แสดงตน เพื่อร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก่อนร่วมการประชุม ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชกำหนด ว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งมีคณะกรรมการสภาวิชาการที่เข้าร่วมประชุมผ่านสื่อ อิเล็กทรอนิกส์แบบออนไลน์ จำนวน ๑๐ ท่าน ดังนี้

๑. ศาสตราจารย์ ดร.จิรวัดน์	พิระสันต์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์	อินทร์รักษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ	แย้มแมน	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิศักดิ์	อินทนนท์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.วีระศักดิ์	สมยานะ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินดา	เจียมศรีพงษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต	ฉัตรวิโรจน์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์	อยู่มี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๙. อาจารย์ ดร.ปกรณ	เข็มมงคล	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๑๐. อาจารย์นิลุบล	ศรีเทพ	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ

และมีคณะกรรมการสภาวิชาการเข้าร่วมประชุมอยู่ที่ประชุมเดียวกัน จำนวน ๘ ท่าน ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวดี	สัตยาภรณ์	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อีราวัฒน์	ชมระกา	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไสยเพ็ญ	เฉิดเจิม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ศักดิ์	อันมอย	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาภรณ์	หนูเมือง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๖. อาจารย์ ดร.วิมลฉัตร	สมนิยาม	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๗. อาจารย์ ดร.ธัญญา	จันทร์ตรง	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ
๘. อาจารย์พิทยา	ยาไม้	กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวิณี สัตยาภรณ์ ประธานการประชุม จึงได้กล่าวเปิดการประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

วาระที่ ๑.๑ เรื่องที่ประธานแจ้งเพื่อทราบ

๑.๑.๑ มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม แต่งตั้ง รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวิณี สัตยาภรณ์ ให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔ เรื่อง แต่งตั้งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ทำให้รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีหมดวาระ ในการประชุมครั้งนี้ จึงมอบหมายให้ ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา ซึ่งเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภาวิชาการ แทนรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ที่ประชุม รับทราบ และร่วมแสดงความยินดีกับอธิการบดี

วาระที่ ๑.๒ เรื่องที่เลขานุการแจ้งเพื่อทราบ

๑.๒.๑ สรุปผลการดำเนินงานตามมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการ

จากการประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการ ครั้งที่ ๙/๒๕๖๔ ฝ่ายเลขานุการที่ประชุมสภาวิชาการ ได้มีการติดตามผล และสรุปผลการดำเนินการตามมติที่ประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๙/๒๕๖๕ ในวาระเสนอเพื่อพิจารณาแจ้งต่อที่ประชุมรับทราบ ซึ่งมีวาระที่ได้นำเสนอเข้าที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จำนวน ๙ วาระ และอยู่ระหว่างดำเนินการอีก ๑ วาระ คือ การพิจารณาแผนการรับนักศึกษาใหม่ ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการจัดทำข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อนำเสนออีกครั้ง (รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม)

ที่ประชุม รับทราบ

๑.๒.๒ การเปลี่ยนแปลงผู้แทนคณาจารย์ประจำสภาวิชาการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ด้วยอาจารย์ ดร.กณพ วัฒนา ผู้แทนคณาจารย์ประจำสภาวิชาการจากคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ได้ครบวาระการดำรงตำแหน่งเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ผู้แทนคณาจารย์ประจำสภาวิชาการ ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จึงเสนอ อาจารย์ ดร.ปกรณ์ เข้มมงคล ทำหน้าที่ผู้แทนคณาจารย์ประจำสภาวิชาการจากคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ การรับรองรายงานการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๔

ด้วยฝ่ายเลขานุการ การประชุมสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ได้จัดทำรายงานการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ จำนวน ๒๒ หน้า และได้จัดส่งไปยังคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อทราบและพิจารณาเบื้องต้นแล้ว

ในการนี้ จึงนำเสนอต่อที่ประชุมสภาวิชาการ เพื่อขอรับรองรายงานการประชุมดังกล่าว
รายละเอียดดังเอกสารประกอบการประชุม

มติที่ประชุม ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๙/๒๕๖๔ โดยไม่มีการแก้ไข

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๙/๒๕๖๔

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณา

วาระที่ ๔.๑ การพิจารณาให้ความเห็นชอบผลการศึกษาของผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตร

ด้วยมีผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาในภาคเรียนที่ ๒/๒๕๖๓

ดังนี้

- หลักสูตรระดับปริญญาเอก จำนวน ๓ คน
- หลักสูตรระดับปริญญาโท จำนวน ๒ คน

ในการนี้ คณะกรรมการจัดทำผลการศึกษา ได้ตรวจสอบคุณสมบัติของนักศึกษาเป็นที่
เรียบร้อยแล้ว โดยเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.
๒๕๕๐ จึงนำเสนอที่ประชุมสภาวิชาการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ รายละเอียดดังเอกสารประกอบการ
ประชุม (เอกสารแนบ ๑ บันทึกข้อความที่ บว (๑)๑๒๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๔)

มติที่ประชุม เห็นชอบผลการศึกษาของผู้ศึกษาครบตามเกณฑ์ของหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ในภาคเรียนที่
๒/๒๕๖๓ รวมทั้งสิ้น ๕ ราย จากนั้นให้เสนอเข้าที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยต่อไป

วาระที่ ๔.๒ การพิจารณาผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรและระดับคณะ
ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓

ด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ได้ดำเนินการจัดการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ ระดับหลักสูตร ระหว่างวันที่ ๑๗ พฤษภาคม - ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ และระดับ
คณะในระหว่างวันที่ ๒-๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ซึ่งสำนักงานประกันคุณภาพการศึกษาได้จัดทำรายงานสรุปผล
การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร และระดับคณะ จึงนำเสนอต่อที่ประชุมสภาวิชาการเพื่อ
ขอรับข้อเสนอแนะก่อนเตรียมนำเสนอต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยต่อไป สรุป ดังนี้

๑) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร จำนวน ๖๙ หลักสูตร

แบ่งเป็นระดับบัณฑิตศึกษา ๙ หลักสูตร และระดับปริญญาตรี ๖๐ หลักสูตร โดยใช้
เกณฑ์การประเมินตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.
๒๕๖๒ สรุปผลการประเมิน เป็นดังนี้

-ระดับคุณภาพดีมาก	(๔.๐๑ - ๕.๐๐ คะแนน)	จำนวน ๕ หลักสูตร
-ระดับคุณภาพดี	(๓.๐๑ - ๔.๐๐ คะแนน)	จำนวน ๖๒ หลักสูตร
-ระดับคุณภาพปานกลาง	(๒.๐๑ - ๓.๐๐ คะแนน)	จำนวน ๑ หลักสูตร

ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ๑ หลักสูตร

๒) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ จำนวน ๖ คณะ ๒ วิทยาลัย โดยใช้เกณฑ์การประเมินตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๖๒ สรุปผลการประเมิน เป็นดังนี้

-ระดับคุณภาพดีมาก (๔.๕๑ - ๕.๐๐ คะแนน) จำนวน ๔ คณะ

-ระดับคุณภาพดี (๓.๕๑ - ๔.๕๐ คะแนน) จำนวน ๔ คณะ

รายละเอียดการประเมิน และข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงระดับหลักสูตร และระดับคณะ ตามเอกสารประกอบการประชุมแยกเล่ม

ทั้งนี้ อธิการบดี ได้กล่าวเสริมว่า ผลการประเมินในปีการศึกษา ๒๕๖๓ เป็นการประเมินหลักสูตรเดิม ก่อนมีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรใหม่ ๒๕ หลักสูตร และในปีการศึกษา ๒๕๖๔ และ ๒๕๖๕ รูปแบบเนื้อหาที่จะต้องมีการปรับและเปลี่ยนไป ซึ่งจากผลการประเมิน มหาวิทยาลัยได้มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารจัดการใหม่ สรุปดังนี้

๑) เรื่องจำนวนนักศึกษามีน้อย มหาวิทยาลัยได้จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงด้านจำนวนคงอยู่ของนักศึกษาให้เพิ่มขึ้นจากเดิม

๒) เรื่องหลักสูตรมีการปรับปรุงหลักสูตรโดยใช้ Learning Outcome ตามที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งจะตรงกับข้อเสนอแนะในการประกันคุณภาพ เช่น เรื่อง ตลาดแรงงาน การมีงานทำ มีธุรกิจส่วนตัวของนักศึกษา มาประกอบเป็นหลักในการทำหลักสูตร

๓) ในเรื่องผลงานวิชาการของคณาจารย์ ได้มีการจัดทำโครงการเพื่อรองรับแล้ว โดยความรับผิดชอบของรองศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา มิ่งฉาย ซึ่งแบ่งกลุ่มผู้ที่เข้าร่วมโครงการออกเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

๓.๑) ระดับ Green Zone ได้แก่ กลุ่มอาจารย์ใหม่ ซึ่งต้องเตรียมพร้อมสำหรับทำวิจัย และบทความงานวิจัย (Paper)

๓.๒) ระดับ Yellow Zone ได้แก่ กลุ่มอาจารย์พนักงานที่มีสัญญาจ้าง ๑๐-๑๕ ปี ที่ต้องทำผลงานตำแหน่งทางวิชาการ ภายใน ๕ ปี มิเช่นนั้นจะเข้าสู่กระบวนการตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย คือเลิกจ้าง และต้องต่อสัญญาใหม่

๓.๓) ระดับ Red Zone คือ กลุ่มอาจารย์มีระยะเวลาที่จะต้องทำผลงานวิชาการเหลือเพียง ๒-๓ ปี ที่จะต้องได้ตำแหน่งทางวิชาการ โดยมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนโครงการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโครงการละ ๑ แสนบาทเพื่อเป็นทุนเริ่มต้น และจะมีกระบวนการที่เลี้ยง กระบวนการภายในและภายนอก ให้กับทุกคน ทุกเดือน เพื่อให้มีผลงานเข้าสู่ระบบ

๔) ในด้านการบริหารจัดการ ได้ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการใหม่ทั้งหมด ในเรื่องโครงสร้างสายสนับสนุน ซึ่งได้มีการจำกัดจำนวนคนและไม่รับเพิ่มแล้ว เนื่องจากปัจจุบันมีคนเกินงาน เกินนักศึกษา และมีการปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานใหม่ โดยจะคงหน่วยงานที่จำเป็นต่อการพัฒนาไว้ และจะมีการเกลี่ยคนในหน่วยงานที่ไม่มีภาระงาน มาทำงานร่วมกัน และในส่วนของบุคลากรสายวิชาการ ให้สามารถใช้คณาจารย์มาเป็นศัภยภาพร่วมกันได้ทุกคณะ เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรบุคคลได้อย่างเต็มศักยภาพ และเสริมในเรื่องการเพิ่มขีดความสามารถ และให้งบประมาณสนับสนุนในการดำเนินการ ทั้งนี้การประเมินคุณภาพฯ ในปีการศึกษา ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ รูปแบบเนื้อหาที่จะต้องมีการปรับและเปลี่ยนไปจากเดิม

จึงขอเสนอผลการประเมินคุณภาพการศึกษาต่อที่ประชุม เพื่อขอรับฟังข้อสังเกตจากคณะกรรมการ เพื่อนำสรุปผลเข้าเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่ออนุมัติหรือให้ความเห็นชอบต่อผลการประเมิน

คุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย รวมถึงจะได้นำข้อสังเกตที่ได้รับ ไปปรับปรุงระบบการประกันคุณภาพในระดับหลักสูตรและระดับคณะของมหาวิทยาลัย โดยการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงหรือจัดทำ KM ร่วมกันกับคณาจารย์ หรือบุคลากรของมหาวิทยาลัย ต่อไป

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

๑) เห็นควรให้มีการนำผลการประเมินไปจัดทำแผนการปรับปรุงให้เป็นไปตามเกณฑ์การประกันคุณภาพอย่างเป็นระบบ โดยให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งผู้บริหาร คณะ และกลุ่มผู้ใช้บัณฑิต ร่วมกันตั้งเป้าหมายว่าจะพัฒนาตัวบ่งชี้ใด และกลับไปในระบบการผลิตบัณฑิต หรือการตั้งเป้าหมายการสร้างทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ว่าใช้ตัวไหน โดยทำอย่างเป็นระบบ โดยเน้นเป็นเรื่อง ๆ ในแต่ละปี เรื่องใดที่เห็นชอบร่วมกัน ก็นำมาทำแผนปรับปรุงในแต่ละเรื่อง และในส่วนที่ยังไม่มีความเห็นร่วมกันเป็นเอกฉันท์ก็อาจมาทำแผนระดับรองลงมา (Minor) และติดตามผลประเมิน ตามหลัก PDCA ต่อไป

๒) สถานการณ์โลกมีการเปลี่ยนแปลงผันผวนตลอดเวลา และไม่แน่นอนสูง ดังนั้น มหาวิทยาลัยต้องสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้น ซึ่งเห็นว่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๒.๑) ด้านการปรับปรุงหลักสูตร หรือโครงสร้างหน่วยงาน ต้องมีความยืดหยุ่นมากขึ้น เห็นว่าศักยภาพของบุคคลก็มีความสำคัญ ต้องมีการฝึกฝน พัฒนาทักษะเพิ่มขึ้น และต้องมีความคล่องตัวในการทำงาน ซึ่งหากทำให้บุคลากรมีสมรรถนะรองรับการแข่งขันได้ หรือมีทักษะมากพอ ก็จะช่วยให้สามารถนำมาปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้

๒.๒) ด้านความสามารถในการปรับตัวเพื่อเรียนรู้ของบุคลากร ทั้งการทำงานและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ โดยต้องมีการเรียนรู้และฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงนักศึกษาด้วย หากมหาวิทยาลัยมีแผนที่ชัดเจน บุคลากรเห็นเส้นทางความก้าวหน้าทางอาชีพ (Career Path) ที่ชัดเจน ก็จะทำให้ทุกคนมีขวัญกำลังใจในการทำงานมากขึ้น และมหาวิทยาลัยก็สามารถนำความรู้หรือผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย ออกไปส่งเสริมและยกระดับคนในชุมชนได้อีก จะทำให้องค์กรอยู่รอดได้ เนื่องจากมีผู้ใช้ผลงานของมหาวิทยาลัยทุกมิติ ทั้งในส่วนขององค์กรผู้ใช้บัณฑิต หรือผู้ใช้ผลงานจากมหาวิทยาลัยมาช่วยสนับสนุน รวมถึงการเป็นองค์กรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่สร้างมลพิษสิ่งแวดล้อมจากการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย ก็จะทำให้องค์กรอยู่รอดอย่างยั่งยืนได้ ทั้งในระดับหลักสูตรและมหาวิทยาลัย

๓) เห็นชอบและประทับใจ ในแนวทางการบริหารจัดการยุคใหม่ที่มีการปรับปรุงเพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและรองรับตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนไปของมหาวิทยาลัย เช่น เรื่องระบบการบริหารงานผลงานทางวิชาการที่มีการแบ่งการบริหารจัดการออกเป็น Zone ต่าง ๆ หรือหลาย ๆ เรื่องที่มีการวางแผนจะดำเนินการ ถือเป็นรูปแบบการบริหารงานยุคใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

๔) ผลของการประเมินที่มีการรายงานผลให้รับทราบแต่ละปี ยังไม่มีระบบ กลไกเชื่อมโยง เพื่อนำสิ่งที่ยังขาด หรือตัวชี้วัดที่เป็นจุดอ่อน มาปรับปรุงเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้เห็นผลชัดเจน เห็นว่าในระดับคณะ ควรเป็นกลไกในการนำผลการประเมินมาพิจารณาปรับปรุงและนำไปปฏิบัติเพื่อลดจุดอ่อนจุดด้อย และยกระดับคุณภาพ เนื่องจากระดับหลักสูตรไม่มีงบประมาณในการดำเนินการเอง และในเรื่องใดที่มีจุดอ่อนเหมือนกันก็นำมาปรับปรุงในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งเห็นว่าในระดับมหาวิทยาลัยได้ให้การสนับสนุนรองรับไว้ระดับหนึ่งแล้ว จึงควรมีการกำหนดระบบกลไก ให้ชัดเจน และมีงบประมาณสนับสนุนในการบริหารจัดการด้วย

๕) ระบบการประกันคุณภาพจะเน้นเรื่อง PDCA ซึ่งส่วนใหญ่การประเมินจะดูที่กระบวนการแต่ละองค์ประกอบว่ามีการดำเนินการสูงหรือต่ำกว่าเกณฑ์ตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ แต่เรื่องใดที่ไม่ประเมินก็อาจไม่ได้ทำ ทำให้ไม่ได้ถูกพัฒนาในองค์กรรวม บางจุดอาจขาดหายไป เช่น เรื่องงบประมาณ สิ่งสนับสนุนต่าง ๆ ซึ่ง

ไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนนักศึกษา เนื่องจากบางหลักสูตรถึงมีการปรับปรุงใหม่แต่จำนวนนักศึกษาก็ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งหลังจากมีการปรับปรุงหลักสูตร และเปิดรับนักศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๖๕ แล้ว ในระยะเร่งด่วน จึงควรนำเอาผลการประเมินในรอบนี้มาวิเคราะห์ว่าเกิดจากสาเหตุใด อะไรที่เป็นโจทย์ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุง และในระยะต่อไป ก็ควรเป็นเรื่องการพิจารณาปรับโครงสร้างต่าง ๆ รองรับอย่างไร โดยอาจพิจารณาความเร่งด่วนในการพัฒนาปรับปรุงตัวบ่งชี้ ออกเป็น ๓ ระยะ ดังนี้

ระยะสั้น ให้พิจารณาประเด็นที่เป็นความเร่งด่วนจากการประเมินครั้งนี้ ที่ต้องนำไปดำเนินการปรับปรุงเพื่ออุดช่องว่างในการประเมินปีหน้า โดยอาจพิจารณาจากข้อมูลหรือตัวบ่งชี้ที่เป็นจุดแข็ง และจุดอ่อน ตัวอย่างเช่น กรณีหลักสูตรที่มีผลการประเมินอยู่ในลำดับท้ายๆ คือ ลำดับที่ ๖๘ หลักสูตรสาขาวิชา ภาษานัญญุณธุรกิจ ที่ผลการประเมินเป็นระดับปานกลาง และหลักสูตรที่ ๖๙ ซึ่งไม่ผ่านการประเมินจึงควรไปย้อนดูว่าปัญหาคืออะไร และหากไม่ได้ถูกปิดหลักสูตร ยังต้องดำเนินการต่อไปและถูกประเมินฯ ในปีต่อไป จะถูกประเมินต่ำอีกหรือไม่ หรือกรณีผลการประเมินเรื่องการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มีน้อยได้คะแนนต่ำ แต่เมื่อพิจารณาในเรื่องการบริการวิชาการของอาจารย์แล้วได้คะแนนประเมินระดับ ๕ ซึ่งถือเป็นจุดแข็ง ซึ่งตัวเลขทั้งสองส่วนสามารถที่จะนำมาจับคู่พิจารณาวิเคราะห์ สังเคราะห์ว่าตัวใดเป็นจุดแข็ง ตัวใดเป็นจุดอ่อน เพื่อให้ได้คำตอบมาวางแผนการปรับปรุงให้ถูกจุดต่อไป และสร้างผลการดำเนินการที่สอดคล้องรองรับกันได้

ระยะปานกลาง และระยะยาว จะเกี่ยวกับการปรับตัว การเปลี่ยนแปลง ในยุค Disruption หรือตามสถานการณ์โลก สถานการณ์โควิด ว่าจะต้องจัดการเรียนการสอนแบบใด การสอนหนังสือ จัดสื่อการสอนให้กับนักศึกษาจะเป็นอย่างไร ควรมีระบบ e-Learning ระบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ รองรับต่อไปอย่างไร ทำงานอย่างไร หรือทำงาน Work From Home จะเป็นอย่างไร ซึ่งเป็นสิ่งที่จะต้องนำมาคิดวางแผนในยุควิถี New Normal โดยอาจต้องนำมาناقญหารือกันในระยะเเย็ดเป็นการเฉพาะ

๖) จากการรายงานผลการประเมินคุณภาพในคราวก่อน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสภาวิชาการเคยเสนอแนะให้สำนักงานมาตรฐานการประกันคุณภาพ ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการประเมินที่ได้รับทราบในแต่ละองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง เชื่อมโยง หรือส่งผลกระทบต่อผลลัพธ์ในด้านอื่น ๆ อย่างไร และสรุปเป็นข้อมูลหรือนโยบายรายงานต่อผู้บริหาร แล้วจึงนำเสนอต่อที่ประชุมสภาวิชาการ หรือสภามหาวิทยาลัย เพื่อให้ความเห็นชอบหรือพิจารณากำหนดนโยบายในการปรับปรุงพัฒนาต่อไป ซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้เวลา และได้ประโยชน์มากขึ้น

ตัวอย่างเช่น ผลประเมินระดับคณะ องค์ประกอบที่ ๒ ด้านการวิจัย มีผลประเมินดี แต่ องค์ประกอบ ๑.๓ อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการกลับมีน้อย ซึ่งผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าการส่งเสริมการทำวิจัยหรือบริการวิชาการไม่ส่งผลลัพธ์ที่ชัดเจนต่อตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ เมื่อนำไปตีพิมพ์แล้วมีระดับที่ยังไม่สามารถนำมาใช้ประกอบการในการขอตำแหน่งทางวิชาการได้ เนื่องจากไม่ถึงระดับ TCI หรือ Scopus เป็นต้น

โดยในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา อาจเชิญกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสภาวิชาการมาให้ความรู้ หรือเป็นกรรมการร่วมในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ โดยจัดเวทีในการดำเนินการเป็นการเฉพาะ เพื่อให้ได้ข้อมูลผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ที่เป็นประโยชน์ เสนอต่อสภาวิชาการหรือสภามหาวิทยาลัยพิจารณา มากกว่าการนำเสนอผลการประเมินเป็นข้อมูลดิบเท่านั้น

๗) มีความเชื่อมั่นในกระบวนการประกันคุณภาพว่ามีระบบกลไกที่ดี และมองว่าเป้าหมายหรือผลลัพธ์ของการประเมินผลด้านผลิตบัณฑิต คือ การมีทำงานของนักศึกษา ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับพัฒนาทักษะ ๓ ด้าน คือ ทักษะภาษาอังกฤษ ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีหรือดิจิทัล และทักษะการสร้างนวัตกรรม ซึ่งทั้ง

สามส่วนจะเสริมเรื่องการมีงานทำในองค์กรภาครัฐ หรือเอกชน หรือการประกอบอาชีพอิสระให้กับนักศึกษา และเมื่อนักศึกษาที่จบไปมีความรู้ ความสามารถในทักษะทั้ง ๓ ด้าน และประกอบอาชีพได้ ก็แสดงว่าอาจารย์ ผู้สอนมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ สามารถนำไปสู่การทำผลงานทางวิชาการได้ และเมื่อบัณฑิตที่มีงานทำ มหาวิทยาลัยก็จะมีชื่อเสียงและได้รับยอมรับจากนายจ้าง สถานประกอบการ หรือชุมชน ท้องถิ่น และส่งผลต่อ จำนวนนักศึกษาที่จะเพิ่มขึ้นตามมาต่อไป

๘) ผลการประเมินที่นำเสนอครั้งนี้ เป็นผลการดำเนินงานเมื่อปีการศึกษา ๒๕๖๓ ซึ่งยังเป็นแค่เพียงการเสนอปัญหา และควรมีกลไกขับเคลื่อนการประกันคุณภาพการศึกษา มองเห็นว่าที่ผ่านมามีเพียงระบบทวนสอบ แต่ระบบกลไกในปรับปรุงปรับคุณภาพ ยังไม่ชัดเจน ควรมีการจัดสรรงบประมาณออกมาเป็นร้อยละเพื่อแก้ไขจุดอ่อนของผลการประกันคุณภาพโดยเฉพาะ นอกเหนือจากการประชุม จัดอบรม หรือการให้รางวัล

๙) มหาวิทยาลัยควรมีการสร้างระบบ กลไก หรือนโยบายในระดับมหาวิทยาลัย ลงไปถึงคณะ หลักสูตร และตัวอาจารย์ ในการส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วมในกระบวนการติดต่อ ประสานงานกับ แหล่งสหกิจศึกษา เพื่อมาทำ MOU ในระดับคณะ/มหาวิทยาลัยได้ เพื่อดึงจุดแข็งของแหล่งสหกิจศึกษาเข้ามาเสริมให้กับหลักสูตร โดยเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนมีศักยภาพ สามารถมองเห็นความเชื่อมโยงว่ารายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่สอน สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้บ้าง ซึ่งจะให้เห็นว่ามีแหล่งสหกิจศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก และจะเกิดการบูรณาการได้มากขึ้น

๑๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏมีแนวโน้มที่จะปรับวิธีการประกันคุณภาพรูปแบบใหม่ในวิธีการของตนเอง ในปี ๒๕๖๕ หรือปีต่อ ๆ ไปอย่างไร หากไม่มีการประเมินการประกันคุณภาพจากภายนอก ซึ่งเห็นว่า ต้องมีการจัดทำเป้าหมายการดำเนินงานแบบ OKR ทั้งระดับหลักสูตรและระดับอาจารย์ เพื่อเป็นระบบกลไกขับเคลื่อนเป้าหมายของตนเอง ซึ่งทุกคนจะต้องทำ TOR ว่าจะมีภาระงานจะสอนกี่วิชา งานวิจัยกี่เรื่อง

๑๑) มหาวิทยาลัยได้มีการจัดทำข้อบังคับของมหาวิทยาลัยด้านภาระงาน ซึ่งมีการกำหนดภาระงานด้านการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และกำหนดเป็นรวมเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เพื่อใช้ประกอบในการประเมินผลการปฏิบัติงานราชการ และการประเมินผลความดีความชอบประจำปีแล้วส่วนหนึ่ง

ทั้งนี้ อธิการบดีได้แจ้งให้นักวิชาการประกันคุณภาพ รองอธิการบดี และรองคณบดีซึ่งเป็นกรรมการในที่ประชุม ได้นำประเด็นข้อเสนอแนะจากกรรมการทรงคุณวุฒิไปพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้อง และเมื่อมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์เป็นนโยบายของสภาวิชาการและสภามหาวิทยาลัยแล้ว ให้คณะพิจารณาว่าจะนำประเด็นข้อใดไปทำเป็นแผนพัฒนาหรือปรับปรุงของหลักสูตร หรือคณะอย่างไรให้เป็นรูปธรรม จะกำหนดงบประมาณอย่างไร ผู้รับผิดชอบเป็นใคร โดยในแต่ละปี มหาวิทยาลัยจะมีการสนับสนุนงบประมาณ และสนับสนุนให้เกิดโครงการที่เป็นอัตลักษณ์ดีเด่นของคณะต่อไป

- มติที่ประชุม**
- ๑) มอบนักวิชาการประกันคุณภาพ บันทึกประเด็น ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไปพิจารณา เพื่อทำผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรและระดับคณะให้เรียบร้อย และนำเสนอสภาวิชาการพิจารณาอีกครั้งก่อนนำเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยในเดือนต่อไป
 - ๒) มอบรองคณบดีในที่ประชุม นำประเด็นข้อเสนอแนะจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไปพิจารณาเพื่อเตรียมการจัดทำแผนการพัฒนาและปรับปรุงแต่ละด้านที่เกี่ยวข้องต่อไป

**วาระที่ ๔.๓ การพิจารณาการขอยกเลิกการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ การรับนักศึกษา**

เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๔ ในตัวบ่งชี้ ๓.๑ การรับนักศึกษา กรณีหลักสูตรมีการเปิดรับสมัครนักศึกษา ชั้นปีที่ ๑ ในปีการศึกษา ๒๕๖๔ แต่ภายหลังเมื่อเปิดภาคเรียนแล้วไม่มีนักศึกษามาเรียน ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานตามระบบและกลไกของการรับนักศึกษา และการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาได้นั้น

ในการนี้ จึงมีหลักสูตรของคณะต่าง ๆ จำนวน ๖ หลักสูตร ขอยกเลิกการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ในปีการศึกษา ๒๕๖๔ ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ การรับนักศึกษา ดังนี้

คณะครุศาสตร์

- ๑) หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินเพื่อพัฒนาการศึกษา
- ๒) หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

- ๑) หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการงานวิศวกรรม

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- ๑) หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเคมี
- ๒) หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓) หลักสูตรวิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จึงขอเสนอที่ประชุมสภาวิชาการเพื่อขอมติให้ความเห็นชอบและให้ข้อเสนอแนะ

ข้อสังเกต ๑) แม้จะมีการพัฒนาหลักสูตรได้ดีเพียงใด แต่ระบบการรับเข้า การประชาสัมพันธ์ และการเข้าถึงผู้ที่สมัครเข้าเรียนก็มีความสำคัญมากกว่าตัวหลักสูตร และเมื่อไม่มีนักศึกษาเข้ามาสมัครในหลักสูตร อาจารย์ก็ต้องเตรียมทำการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

๒) หลักสูตรทั้ง ๖ หลักสูตรที่ไม่มีนักศึกษาเข้าเรียนเพิ่ม เมื่อนักศึกษาเดิมจบหลักสูตรจนหมดแล้วก็จะทำการขอปิดหลักสูตรต่อไป

มติที่ประชุม เห็นชอบการ ขอยกเลิกการประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ ของทั้ง ๖ หลักสูตร จากนั้นให้นำเสนอสภามหาวิทยาลัยต่อไป

วาระที่ ๔.๔ การพิจารณากรอบแนวคิด (Concept Paper) หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕)

ด้วยคณะครุศาสตร์ ได้ดำเนินการจัดทำแบบเสนอรอบแนวคิด (Concept Paper) หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕) โดยผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัย ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการพิจารณา รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม (เอกสารแนบ ๑ แบบเสนอรอบแนวคิด (Concept Paper) หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕)

ข้อเสนอแนะ

๑) ให้บัณฑิตวิทยาลัยส่งแบบฟอร์มนำเสนอ Concept Paper ที่ปรับปรุงใช้ปัจจุบัน และทำข้อมูลนำเสนอในรูปแบบ Power Point ที่แสดงให้เห็นการปรับปรุง เพื่อให้เข้าใจได้ชัดเจนมากขึ้น

๒) อยากให้นำเสนอให้เห็นจุดเด่นและจุดด้อยของหลักสูตรคืออะไร เพื่อเวลาปรับหลักสูตรจะได้มีการปรับปรุงที่ถูกต้อง การนำเสนอเล่มหลักสูตร ต้องนำเสนอให้เห็นว่ามีความแตกต่างจากหลักสูตรเดิมอย่างไร มีการทวนสอบอย่างไร

๓) กลุ่มนักศึกษาของหลักสูตรจะเน้นนักศึกษาในกลุ่มใดเป็นหลัก เนื่องจากนำเสนอว่าเคยมีนักศึกษาต่างชาติ (ลาว) มาเรียนร่วมบางส่วน หรือต้องการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการจัดทำหลักสูตร

๔) ควรมีการสำรวจความต้องการของนักศึกษาที่จะเข้ามาเรียน กลุ่มที่จะมาเรียนในหลักสูตรคือกลุ่มไหน และหลักสูตรทำเพื่อรองรับกลุ่มไหน กลุ่มผู้มีวุฒิครุ หรือไม่มีวุฒิครุ เพื่อที่จะทำให้สามารถปรับปรุงหลักสูตรได้อย่างชัดเจน และเหมาะสมกับนักศึกษามากขึ้น

๕) ได้มีการเพิ่มทักษะด้านภาษาอังกฤษ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัล ได้มีการเสริมไว้ใน การปรับปรุงหลักสูตรครั้งนี้ ตามข้อเสนอแนะคราวก่อนหรือไม่

๖) ด้านองค์ประกอบของหลักสูตร ยังไม่มีการนำเสนอข้อมูลอาจารย์ประจำหลักสูตร มีเพียงการประเมินคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ๓ ท่าน แต่ยังไม่มีการนำเสนอข้อมูลอาจารย์ประจำหลักสูตร และในส่วนของอาจารย์ผู้สอน ในรอบต่อไปควรระบุว่าอาจารย์ผู้สอนคือใคร คุณสมบัติเป็นอย่างไร และวิธีการสอนเป็นอย่างไร และการตรวจคุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ควรต้องผ่านคณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัย หรือให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้ตรวจรับรองได้เลย เนื่องจากโดยทั่วไปจะต้องผ่านคณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัยด้วย

๗) ปัจจุบันหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการเปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาโทได้มีการเปลี่ยนแปลง โดยมีประกาศของ สกอ. ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ (เดือนกรกฎาคม) ใช้แทนฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่เคยใช้ ซึ่งจะมีระเบียบเกี่ยวกับคุณสมบัติต่าง ๆ หรือการอ้างอิงผลงานทางวิชาการของอาจารย์ที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ประธานหลักสูตร ประธานสอบ หรืออาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งจะมีรายละเอียดการกำหนดผลงานวิจัยหรือบทความวิจัยที่เปลี่ยนไป จึงขอให้มีการทบทวนรายละเอียดเรื่องคุณสมบัติให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดด้วย และให้นำเสนอข้อมูลไว้ประกอบในเล่ม (ร่าง) หลักสูตร ในคราวต่อไป เพื่อสภาวิชาการจะได้ช่วยตรวจสอบ และเชื่อมั่นได้ว่าหลักสูตรจะดูแลนักศึกษาจนจบการศึกษา ได้จริงหรือไม่ และในระดับปริญญาเอก คุณสมบัติและรายละเอียดที่กำหนดก็จะแตกต่างกันไปอีก ซึ่งเป็นเรื่องของการบริหารหลักสูตร

๘) หลักสูตรจะเปิดรับผู้ที่เป็นครุ หรือรับราชการครุแล้วโดยแบ่งเป็น ๒ ระยะ คือ สำหรับผู้ที่เป็นครุแต่ยังไม่มีใบประกอบวิชาชีพ และสำหรับผู้ที่เป็นครุอยู่แล้วแต่ต้องการพัฒนาตนเองในการเพิ่มคุณวุฒิหรือทำวิทยฐานะให้สูงขึ้น ซึ่งความเป็นไปได้ของหลักสูตร เห็นว่าสามารถที่แยกกลุ่มผู้เรียนเป็น ๒ กลุ่ม คือ

-กลุ่มครุที่ยังไม่ได้บรรจุและยังไม่มีใบประกอบวิชาชีพครุอาจทำเป็นหลักสูตร สาขาหลักสูตร และการสอนรองรับได้

-กลุ่มที่เป็นครุอยู่แล้ว และต้องการพัฒนาตนเองให้มีคุณวุฒิส่งขึ้นหรือเพื่อเพิ่มวิทยฐานะซึ่งต้องตรงสาขา ก็อาจทำหลักสูตรสาขาหลักสูตรและการสอน โดยเพิ่มแขนงรองรับความต้องการตามสายงาน เช่น แขนงการสอนวิทยาศาสตร์ การสอนภาษาอังกฤษ การสอนคณิตศาสตร์ ฯลฯ ยกเว้นผู้ที่จะเป็นผู้บริหาร

๙) เชื่อกันในการผลิตบัณฑิตสายครุของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ และเห็นว่าผู้ที่สมัครเรียนส่วนใหญ่ต้องการได้รับใบประกอบวิชาชีพครุ แต่ส่วนใหญ่ศึกษามักจะสอบไม่ผ่าน ซึ่งขณะนี้ครุสภาได้

กำหนดองค์ประกอบของสมรรถนะทางวิชาชีพที่จะทดสอบและประเมินตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำนวน ๕ วิชา ได้แก่ การใช้ภาษาไทยฯ การใช้ภาษาอังกฤษฯ การใช้เทคโนโลยี วิชาชีพครู และวิชาเอก ซึ่งบางรายวิชาอาจยังไม่มีกำหนดในหลักสูตร ดังนั้นหลักสูตรจะมีกลยุทธ์อย่างไรเพื่อให้นักศึกษาสามารถสอบวิชาชีพครูผ่าน ซึ่งเห็นว่าการทำกรอบแนวคิด (Concept Paper) อาจนำศักยภาพอาจารย์ในสาขาวิชาเอกที่ไม่มีงานสอนมาพิจารณา และเพิ่มแขนงย่อยในหลักสูตรเข้าไป รองรับวิชาตามสาขาเอก เพื่อตอบรับสำหรับอาจารย์ที่ต้องการต่อสายตรง และที่รองรับสำหรับครูที่จบใหม่ โดยการออกแบบหลักสูตรอาจมีวิชาบังคับที่เรียนเหมือนกัน และมีวิชาเลือกหลายแขนงวิชา ที่รองรับกลุ่มผู้เรียน หรือชุมชนให้เหมาะสมต่อไป

๑๐) มหาวิทยาลัยบางแห่งกำลังมีการเสนอแปรรูปนิติ กฤษฎีกาต่าง ๆ และกำลังตีความ คำว่า “คุณธรรม” และ “จริยธรรม” อย่างจริงจัง ว่าคุณธรรมเป็นส่วนหนึ่งของจริยธรรม หรือจริยธรรมเป็นส่วนหนึ่งของคุณธรรม และจะประเมินเป็นอย่างไร จึงอยากให้มีการพิจารณาการเขียนวัตถุประสงค์ ที่ระบุว่า นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม ไว้ให้เหมาะสมด้วย

๑๑) ในการเสนอกรอบแนวคิด เห็นว่าใหญ่จะเน้นด้านทฤษฎี จึงอยากให้มีเรื่องการผลิตนวัตกรรมสอดแทรกเข้าไปในหลักสูตรให้มากขึ้น เนื่องจากครูในปัจจุบันต้องสร้างนวัตกรรม และการทำหลักสูตรต้องสอดคล้องและเชื่อมโยงกับการจัดกลุ่มประเภทมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งอยู่ในกลุ่มที่ ๓ พัฒนาท้องถิ่น ชุมชน และชุมชนอื่น โดยควรบรรจุไว้ในหลักสูตรด้วย

๑๒) หลักสูตรควรแบ่งกลุ่มกับนักศึกษาออกจากกันเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีใบประกอบวิชาชีพครู และกลุ่มผู้ที่ยังไม่มีใบประกอบวิชาชีพครู ไม่ควรนำมารวมกัน โดยในกลุ่มนักศึกษาที่ยังไม่มีใบประกอบวิชาชีพ ก็จะต้องมีเรียนเพิ่ม ซึ่งควรเพิ่มความเฉพาะทางด้านวิชาเอกไว้ด้วย

๑๓) กลุ่มผู้เข้าเรียน อาจจะมีความต้องการนำความรู้ไปใช้สอนนักเรียนในระดับที่ต่างกัน เช่น ระดับปฐมวัย ระดับประถม หรือระดับมัธยม ซึ่งวิธีการสอนจะแตกต่างกัน การออกแบบหลักสูตรจึงอาจจัดเป็นรายวิชาเลือกไว้รองรับให้กับนักศึกษาที่จะนำไปสอนนักเรียนหลักสูตรระดับต่าง ๆ ได้ด้วย

๑๔) ในอนาคต การสอนแบบออนไลน์จะต้องมีการใช้งานอย่างแพร่หลายมากขึ้น ควรออกแบบหลักสูตรเพื่อเสริมทักษะและสร้างสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยี หรือการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์มากขึ้น

๑๕) ในการนำเสนอกรอบแนวคิด (Concept Paper) ควรมีการสรุปวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ตัวเลข และรายละเอียดผลการประเมินจากปีที่ผ่านมา ก่อนว่าจะมีความแตกต่างจากหลักสูตรเดิมอย่างไร เพื่อมาอธิบายประกอบเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตรต่อสภาวิชาการ และบางข้อความ เช่น หน้า ๖๘ ข้อ ๖ ผลการดำเนินงานของหลักสูตรที่ผ่านมา ปี ๒๕๖๑ ควรมีการวิเคราะห์หรือให้รายละเอียดเพิ่มเติมว่าที่จบการศึกษา ๒๑ คน เป็นการจบภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือไม่ อย่างไร และจากผลการประเมินด้านต่าง ๆ สอดคล้องรับรองเป็นเหตุผลในการทำหลักสูตรหรือไม่ การลด/เพิ่มหน่วยกิตในโครงสร้างหลักสูตร มีเหตุผลอย่างไร รองรับเรื่องใด ซึ่งหากสรุป สังเคราะห์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะได้มีเวลาในการเสริมเพิ่มเติมบางส่วนให้สมบูรณ์มากขึ้น

- มติที่ประชุม**
๑. มอบรองคณบดีบัณฑิตสงแบบฟอร์มที่ปรับปรุง ให้ประธานหลักสูตรใช้จัดทำข้อมูลนำเสนอ Concept Paper และในการนำเสนอ Power Point ซึ่งควรต้องมีรายละเอียดที่เป็นแบบปรับปรุง และชัดเจนมากขึ้น
 ๒. มอบประธานหลักสูตรนำข้อเสนอแนะของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไปทบทวนคุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และบัณฑิตที่ต้องจบไปอย่างมีคุณภาพ เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และให้วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลผลการประเมินข้อมูลด้านต่าง ๆ

ที่เกี่ยวข้องแต่ละด้าน และสรุปแสดงให้เห็นสาเหตุหรือเหตุผลในการปรับปรุงหลักสูตรในจุด
ไหน อย่างไรบ้าง เพื่อให้เกิดความสอดคล้องรับรองกับการผลิตมหาบัณฑิตรุ่นใหม่ที่ทันสมัย
ยุค New Normal และนำไปเป็นข้อเสนอแนะอ้างอิงประกอบในการนำเสนอ (ร่าง)
หลักสูตร ฉบับเต็มต่อไป

วาระที่ ๔.๕ การพิจารณาการเปลี่ยนแปลงรายชื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรของคณะครุศาสตร์

ด้วยคณะครุศาสตร์ได้ขอเปลี่ยนแปลงรายชื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน ๒
หลักสูตร โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะครุศาสตร์ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๑
สิงหาคม ๒๕๖๔ และผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ ครั้งที่ ๙/๒๕๖๔ เมื่อ
วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๔ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ดังนี้

(๑) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (๕ ปี) หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๗

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเดิม

ที่	ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	วุฒิ การศึกษา	สาขา	สถาบัน	ปี พ.ศ. ที่จบ	สาเหตุ ที่เปลี่ยน
๑	อาจารย์	นางรัตนกุล กาญจนะพรกุล	ศศ.ม. ค.บ.	การสอนภาษาจีน ภาษาจีน	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย สถาบันราชภัฏ เชียงใหม่	๒๕๕๘ ๒๕๔๑	อยู่ระหว่าง การจัดทำ ผลงานทาง วิชาการ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรแก้ไข

ที่	ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	วุฒิ การศึกษา	สาขา	สถาบัน	ปี พ.ศ. ที่จบ	คุณสมบัติ
๑	อาจารย์	น.ส.สุพรรณษา ยศแสน	D.A. MTC SOL ศศ.บ.	Linguistics and Applied Linguistics Teaching Chinese to Speakers of Other Languages ภาษาจีน	Shanghai Normal University, China Beijing Normal University China มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๒๕๖๒ ๒๕๕๗ ๒๕๕๓	เป็นไปตาม เกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด

(๒) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ(๔ ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเดิม

ที่	ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	วุฒิ การศึกษา	สาขา	สถาบัน	ปี พ.ศ. ที่จบ	สาเหตุ ที่เปลี่ยน
๑	อาจารย์	นางรัตนกุล กาญจนะพรกุล	ศศ.ม. ค.บ.	การสอนภาษาจีน ภาษาจีน	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย สถาบันราชภัฏ เชียงใหม่	๒๕๕๘ ๒๕๔๑	อยู่ระหว่าง การจัดทำ ผลงานทาง วิชาการ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรแก้ไข

ที่	ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	วุฒิการศึกษา	สาขา	สถาบัน	ปี พ.ศ. ที่จบ	คุณสมบัติ
๑	อาจารย์	น.ส.สุพรรณษา ยศแสน	D.A. MTC SOL ศศ.บ.	Linguistics and Applied Linguistics Teaching Chinese to Speakers of Other Languages ภาษาจีน	Shanghai Normal University, China Beijing Normal University China มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๒๕๖๒ ๒๕๕๗ ๒๕๕๓	เป็นไปตามเกณฑ์ที่สกอ. กำหนด

ในการนี้ จึงนำเสนอที่คณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม (เอกสารแนบ ๑ แบบเปลี่ยนแปลงอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร)

มติที่ประชุม เห็นชอบการเปลี่ยนแปลงรายชื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรของคณะครุศาสตร์ จำนวน ๒ หลักสูตร ตามเสนอ จากนั้นให้นำเข้าที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยต่อไป

วาระที่ ๔.๖ การพิจารณา (ร่าง) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เรื่อง แนวทางการจัดการศึกษาหลักสูตรควบระดับปริญญาตรี ๒ ปริญญา พ.ศ. ๒๕๖๔

ด้วยมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการจัด (ร่าง) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เรื่อง แนวทางการจัดการศึกษาหลักสูตรควบระดับปริญญาตรี ๒ ปริญญา พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ศึกษาได้ศึกษาใน ๒ หลักสูตรที่แตกต่างกัน ในระยะเวลาเดียวกัน ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้เวลาศึกษาสั้นลง และประหยัดค่าใช้จ่ายในการศึกษา ทั้งนี้ เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการจัดการศึกษาหลักสูตรควบระดับปริญญาตรี ๒ ปริญญา ในสถาบันอุดมศึกษาไทย พ.ศ. ๒๕๕๒ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ว่าด้วย การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๒ ข้อ ๙.๔

จึงขอเสนอต่อที่ประชุม เพื่อขอรับความคิดเห็นในการดำเนินการ รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม (เอกสารแนบ ๑ (ร่าง) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เรื่อง แนวทางการจัดการศึกษาหลักสูตรควบระดับปริญญาตรี ๒ ปริญญา พ.ศ. ๒๕๖๔)

ข้อเสนอแนะ

๑) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีการจัดหลักสูตร ๒ ปริญญา แบบข้ามศาสตร์ ซึ่งเห็นว่าจะทำให้นักศึกษามีโอกาสในการได้งานทำสูงขึ้น

๒) การเปิดหลักสูตรแบบ ๒ ปริญญา ต้องมีการวางแผนการบริหารจัดการที่หนักมาก เพราะไม่ใช่การเรียนต่อยอดในสาขาวิชาเดิม นักศึกษาจะต้องเรียนหน่วยกิตให้ครบถ้วน และเรียนทุกภาคเรียนรวมถึงภาคฤดูร้อน เนื่องจากต้องเก็บรายวิชาให้ครบทั้งสองหลักสูตร ซึ่งอาจเกิดความเครียดในการเรียน และปัญหาในการบริหารจัดการ ซึ่งในหลักการควรต้องกำหนดให้ชัดเจนการประกาศรับสมัครหลักสูตรใดเป็นหลัก จำนวนนักศึกษาที่รับสมัครจะเป็นจำนวนของหลักสูตร หรือคณะใด การบริหารจัดการค่าธรรมเนียม หรือการเบิกจ่ายงบประมาณ คณะ/หลักสูตรใดจะเป็นผู้เบิกจ่ายหลัก และอีกคณะ/หลักสูตรจะเบิกจ่ายเงินมาบริหารจัดการอย่างไร และการจ่ายค่าตอบแทนภาระงานสอนจะบริหารจัดการอย่างไร เนื่องจากหลักสูตรสาขาที่เป็น

ปริญญาจำนวนมากก็จะมีนักศึกษาสนใจเรียนมาก และอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรดังกล่าวก็มักจะมีภาระงานด้านการสอนเกินอยู่แล้ว

๓) การเปิดหลักสูตร ๒ ปริญญา อาจบริหารจัดการ ๒ ลักษณะ คือ การรับสมัครนักศึกษาเข้าเรียนในหลักสูตรสาขาใดสาขาหนึ่งแล้วมาเรียนเพิ่ม หรืออาจจับคู่หลักสูตรปริญญาไว้อย่างชัดเจนว่า ต้องจับคู่หลักสูตรใดคู่กับหลักสูตรใด ใช้หลักเกณฑ์อย่างไร แต่ในด้านคุณภาพศึกษา ก็อาจทำให้นักศึกษาไม่แน่ใจว่าจะเน้นไปทางด้านใดที่ชัดเจน และในกรณีเป็นการเรียนและให้ปริญญาเพิ่ม ก็ต้องชัดเจน ว่าหลักสูตรใดจะเป็นปริญญาหลัก หรือปริญญารอง และการฝึกงาน หรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพจะเป็นอย่างไร และนักศึกษาจะต้องยอมรับว่าจะต้องใช้เวลาในการเรียนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเป็นปัญหาในการบริหารจัดการ การประกันคุณภาพตามมาหรือไม่ ดังนั้นจะต้องเห็นแผนการจัดการเรียนการสอน หรือแผนการพัฒนาหลักสูตรก่อน จึงจะสามารถพิจารณาให้ข้อคิดเห็นได้ชัดเจนมากขึ้น

๔) การจัดทำหลักสูตรปริญญาตรี ๒ ปริญญา อาจทำได้เพียงบางหลักสูตรที่เกี่ยวพันกัน เช่น สาขาด้านครุศาสตร์กับหลักสูตรสาขาอื่น เรื่องที่สำคัญ คือ เงินรายได้ที่เกิดขึ้น และเรื่องรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษา เห็นด้วยในเรื่องความจำเป็นในการทำหลักสูตรนี้ที่จะออกประกาศ ข้อบังคับไว้ แต่ไม่สามารถที่จะประกาศเพื่อใช้ได้ในทุกหลักสูตร ควรต้องมีการพิจารณาจัดทำประกาศย่อยที่เฉพาะเจาะจงเป็นรายหลักสูตรที่เหมาะสมที่เกี่ยวพันกัน และไม่เกิดปัญหาตามมาทั้งในเรื่องระยะเวลา ประสิทธิภาพ หรือความยุ่งยากในการประกันคุณภาพการศึกษาตามมา

๕) (ร่าง) ข้อบังคับฯ นี้จะใช้เป็นหลักการกลางเพื่อให้คณะต่าง ๆ ร่วมกันพิจารณา แต่มหาวิทยาลัยจะมีการทำประกาศย่อยเรื่องการบริหารจัดการหลักสูตรปริญญา ๒ ปริญญา การบริหารจัดการรายวิชาที่เฉพาะเจาะจง งบประมาณ หรือแนวทางการประกันคุณภาพจะเป็นอย่างไร จะมีการประกาศย่อยตามรายวิชาหรือปริญญาซึ่งจะมีการจัดทำและนำเสนอต่อไป

มติที่ประชุม เห็นชอบการ จัดทำ (ร่าง) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เรื่อง แนวทางทางการจัดการศึกษาหลักสูตรควบระดับปริญญาตรี ๒ ปริญญา พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

วาระที่ ๔.๗ การพิจารณา (ร่าง) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ว่าด้วย การศึกษาระบบคลังหน่วยกิต พ.ศ. ๒๕๖๔

ด้วยมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการจัดทำ (ร่าง) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ว่าด้วย การศึกษาระบบคลังหน่วยกิต พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อสอดคล้องกับประกาศกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบคลังหน่วยกิตระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ส่งเสริมให้บุคคลทุกคนมีโอกาสเข้ารับการศึกษาโดยทั่วถึงกัน โดยไม่จำกัดด้านอายุ และคุณวุฒิ สามารถเชื่อมโยงการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย และสะสมผลการเรียน เพื่อเข้าสู่การศึกษาระดับปริญญาได้ตลอดชีวิต

ทั้งนี้ (ร่าง) ข้อบังคับ ดังกล่าวได้นำเสนอได้นำเข้าที่ประชุมคณะกรรมการกลั่นกรอง ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์พิจารณา และมีการปรับข้อความต่าง ๆ ที่ขัดข้องกับประกาศหรือระเบียบอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยที่ประกาศใช้บังคับออกไปหลายส่วนแล้ว ใน(ร่าง) ฉบับนี้ จึงถูกปรับปรุงให้มีความกะทัดรัด ชัดเจน เป็นการเฉพาะมากขึ้น และจะมีการออกประกาศลูกที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้คู่กับข้อบังคับของมหาวิทยาลัยต่อไป รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

(เอกสารแนบ ๑ (ร่าง) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ว่าด้วย การศึกษาระบบคลังหน่วยกิต พ.ศ. ๒๕๖๔ และเอกสารแนบ ๒ บันทึกข้อความ ที่ นก ๐๖๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔)

ข้อเสนอแนะ

๑) เห็นชอบการทำระบบคลังหน่วยกิต กรณีมีการสะสมหน่วยกิต ในรูปของวุฒิปัตร์หรือใบรับรองไว้โดยทั่วไปอาจไม่มีปัญหา แต่ในกรณีที่ต้องการขอรับปริญญาตรี ควรต้องมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเช่น ผู้ที่ผ่าน ๕๐% หรือผลการเรียนระดับที่กำหนด เพื่อใช้วัดผลการสอบที่ยอมรับได้ มิใช่แค่สะสมแล้วสามารถขอปริญญาได้แบบง่าย ๆ เพื่อมิให้มีการให้ปริญญาว่างเกินไป ซึ่งเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือในภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย จึงเห็นว่าควรมีเกณฑ์การจัดการสอบวัดความรู้ทักษะ หรือรายวิชาเฉพาะเพื่อขอจบการศึกษา (Exit Exam)

๒) กรณีประสบการณ์ส่วนบุคคล ควรมีความชัดเจน เช่น ประสบการณ์ทำงานสามารถนับตามจำนวนปี เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้ แต่หากเป็นการประชุม อบรม สัมมนา ถือเป็นประสบการณ์เสริมที่ไม่สามารถนำมานับเพื่อเทียบโอนได้

๓) กรณีเข้ามาเรียนโดยการเทียบโอนทั้งหลักสูตร ควรกำหนดให้ชัดเจนว่า คณะจะต้องเป็นผู้ออกแบบและเป็นผู้พิจารณาว่าจะให้หลักสูตรใด เป็นระบบคลังหน่วยกิตก่อนหรือไม่ หรือทุกหลักสูตรสามารถจัดการเรียนระบบคลังหน่วยกิตได้ เนื่องจากจะมีรายละเอียดของวิชาต่าง ๆ ที่ต่างกัน และอาจเกิดปัญหาในการบริหารจัดการ

๔) ในระบบคลังหน่วยกิต ระบุว่ามิทั้งหลักสูตรระยะสั้น หรือการเรียนทั้งหลักสูตรปริญญาตรี ซึ่งจะมีกระบวนการไม่เหมือนกัน มาตรฐานในการเทียบเคียงกับการเรียนในระบบจะเป็นอย่างไร ในกรณีมีผู้เข้ารับการอบรมระยะสั้นและเก็บหน่วยกิตไว้มาก ๆ และนำไปขอรับปริญญา ตามแบบหลักสูตรปริญญาตรีได้หรือไม่ ดังนั้น การเรียนหลักสูตรระยะสั้นเพื่อนำมาเทียบเคียงกับรายวิชาที่เรียนในหลักสูตร ควรต้องมีตัววัดที่ชัดเจน เนื่องจากหลักสูตรระยะสั้นจะมีความเข้มข้นไม่เท่ากับการเรียนตามหลักสูตร จึงยังเป็นห่วงเรื่องความเชื่อมั่นในมาตรฐาน

๕) หน้า ๑๒๙ คำว่า “การศึกษาตามอัธยาศัย” และ “ประสบการณ์บุคคล” มีการกำหนดขึ้นสำหรับกลุ่มผู้เข้าเรียนที่หลากหลาย ซึ่งอาจจะช่วยเพิ่มจำนวนผู้เรียนมากขึ้น หรือเพิ่มรายได้ให้มากขึ้น ซึ่งถือว่ามหาวิทยาลัยมีแนวคิดที่เร็วในเรื่องนี้ เห็นว่าระบบคลังหน่วยกิตจะต้องอิงกับหลักสูตรหรือรายวิชาตามหลักสูตรปริญญาตรีปกติอยู่แล้ว โดยการระบุในเรื่องการไม่จำกัดระยะเวลา และไม่จำกัดอายุ เห็นว่าเป็นลักษณะการศึกษาแบบพิเศษ จึงอยากให้มีการเปิดกว้างอาจไม่ต้องมีการสอบเพื่อขอจบ (Exit Exam) เห็นว่าอาจใช้การประเมินผลจากการเรียนก็ได้ เนื่องจากคาดว่าผู้เรียนส่วนใหญ่จะมีแต่ผู้ใหญ่ หรือผู้อยู่ในวัยทำงาน

๖) ในเรื่อง “ประสบการณ์บุคคล” เรื่องสำคัญหลัก คือ การเทียบโอน ดังนั้นเกณฑ์การประเมินในด้านประสบการณ์บุคคลจะต้องชัดเจน เนื่องจากมีความหลากหลายซึ่งอาจจะวัดได้ยาก และจะสัมพันธ์กับหลักสูตรหรือคณะ ซึ่งอาจต้องพิจารณาพอสมควร หากจะมีการดำเนินการแล้ว ต้องมองรวมถึงระดับรายวิชาและกิจกรรม ต้องมีความชัดเจน ไปจนถึงการนำเสนอเพื่อพิจารณาอนุมัติมีถึงระดับใดบ้าง และการบริหารจัดการควรมองรวมให้ครบในจบเดียว เพื่อรักษาคุณภาพของหลักสูตรและการให้ปริญญาของมหาวิทยาลัยได้

๗) หน้า ๑๓๐ ข้อ ๕ ยังไม่มีความชัดเจนในการอธิบายความว่า ผู้อนุมัติผลสุดท้ายคือใคร เห็นชอบหรือรับทราบ เนื่องจากข้อความยังมีความซ้ำซ้อน ย้อนแย้งและไม่สอดคล้องกัน

๘) หน้า ๑๓๐ ข้อ ๗ ควรตัดคำว่า “ให้มีบุคลากร” ออก โดยแก้ไขเป็น “ให้มีหน่วยงาน

รับผิดชอบประสานการดำเนินงานระบบคลังหน่วยกิต....” จะชัดเจนกว่าหรือไม่ เนื่องจากเนื้อหาน่าจะหมายถึง
หน่วยงาน

๙) การจัดทำหลักสูตรหรือระบบการศึกษาแบบคลังหน่วยกิต อาจทำให้ภาพลักษณ์ของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเคยเกิดขึ้นจากกรณี เกิดการเปรียบเทียบเรื่องมาตรฐานคุณภาพของ
นักศึกษาภาคพิเศษภาคค่ำ หรือภาคเสาร์-อาทิตย์ กับนักศึกษาภาคปกติ ในหลักสูตรและได้รับปริญญาเดียวกัน
แต่ผ่านกระบวนการรับเข้า การจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน ทำให้ภาพลักษณ์ของราชภัฏด้านการควบคุม
มาตรฐานคุณภาพขณะนั้นลดลง นักศึกษาขาดคุณภาพ และไม่ได้รับการยอมรับในการสมัครงาน ซึ่งเทียบกับ
สมัยก่อนราชภัฏสอบเข้ายาก โดยเฉพาะครั้งเป็นวิทยาลัยครู เพราะต้องคัดเกรด หรือมีโควตาเข้าเป็นหลัก
ดังนั้น ในการทำระบบคลังหน่วยกิต ต้องสามารถบอกความชัดเจนของระบบคลังหน่วยกิตต่อสังคมหรือ
สาธารณะชนให้เข้าใจว่าระบบคลังหน่วยกิตของมหาวิทยาลัยคืออะไร เป็นอย่างไร เพื่อมีภาพลักษณ์ด้าน
คุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏลดลง

ทั้งนี้ หากสภาวิชาการให้ข้อเสนอแนะแล้ว แต่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติเห็นชอบการให้ปริญญา
ในระบบคลังหน่วยกิต และมีการออกนโยบาย หรือวิธีการที่จะดำเนินการของระบบคลังหน่วยกิตแล้ว ควร
จะต้องมีการสื่อสารเผยแพร่ให้สาธารณะชนหรือสังคมได้ทราบ เข้าใจ และรับรู้ให้เป็นภาพอัตลักษณ์อย่าง
ชัดเจนว่าระบบการศึกษานี้กำหนดขึ้นมาเป็นการเฉพาะ เพื่อต้องการช่วยเหลือสังคม หรือท้องถิ่น หรือเพื่อ
ผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้ ก็อาจจะสร้างภาพลักษณ์ที่ดีกับมหาวิทยาลัยได้

๑๐) ตามสาระใน (ร่าง) ข้อบังคับฯ เห็นว่ายิ่งอิงคุณภาพของหลักสูตร และรายวิชา ขึ้นอยู่กับว่า
จะสื่อสารการทำระบบคลังหน่วยกิตไปในทางใด และหากมองตามบริบทของมหาวิทยาลัยในด้านการพัฒนา
บุคลากรของชุมชนหรือท้องถิ่น การจัดการศึกษาระบบคลังหน่วยกิตของมหาวิทยาลัย จะถือว่าเป็นการส่งเสริม
การพัฒนาท้องถิ่นและชุมชน

๑๑) มองว่าเป็นลักษณะของการจัดการศึกษาในระบบ ให้เป็นนอกระบบ เพื่อช่วยเหลือสังคม โดย
มีระยะเวลาเรียนที่น้อยกว่าการเรียนตามหลักสูตร แต่กลุ่มเป้าหมายต้องชัดเจน ว่าจะเป็นคนกลุ่มใดบ้าง หาก
จัดรายวิชาหรือหลักสูตรเพื่อบริการวิชาการเพื่อให้เกิดการพัฒนาแก่ท้องถิ่น และชุมชน ก็อาจจะต้องยืดหยุ่น
ความเข้มข้นของหลักสูตร และเกณฑ์ต่าง ๆ ให้กับกลุ่มเป้าหมายได้ ที่แตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนเพื่อรับ
ปริญญาตามปกติ โดยไม่ต้องมีเกณฑ์คุณภาพมากำกับ แต่ยังเป็นห่วงในเรื่องความน่าเชื่อถือในเรื่องมาตรฐาน
และคุณภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยจะลดลงหรือไม่ ซึ่งเห็นว่ายังไม่ถึงเวลาที่จะดำเนินการในเรื่อง
เหล่านี้

๑๒) มหาวิทยาลัยยังให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการศึกษาเพื่อให้ปริญญา โดยมีหลักการว่า
“มาตรฐานต้องมาก่อน” แต่ในส่วนของการจัดทำ (ร่าง) ข้อบังคับฯ ว่าด้วย การศึกษาระบบคลังหน่วยกิต พ.ศ.
๒๕๖๔ ครั้งนี้ กำหนดไว้เพื่อรองรับกับกลุ่มผู้สนใจ ซึ่งจะแบ่งเป็น ๒ ระยะ คือ

-ระยะแรก ที่จะดำเนินการในเบื้องต้น จะเน้นดึงรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร มาเป็นทำ Short
Course ก่อน สำหรับพัฒนาทักษะรองรับการ Reskill และ Upskill ให้กับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ทำงานแล้ว
และกลุ่มบุคคลที่รวมกลุ่มกันมาเป็นหน่วยงานเพื่อให้มหาวิทยาลัยพัฒนาให้

-ในส่วนของการทำเป็นหลักสูตรที่จะเข้าระบบคลังหน่วยกิตโดยตรง จะต้องผ่านกระบวนการให้
ครบทุกอย่าง ตั้งแต่มีการจัดทำหลักสูตรเฉพาะ เพื่ออิงตามมาตรฐานคุณภาพ มีขั้นตอนการนำเสนอผ่านสภา
วิชาการ และสภามหาวิทยาลัย และต้องแจ้งต่อองค์กรทางวิชาชีพต่างๆ (ถ้าต้องมีใบประกอบวิชาชีพ) แล้วจึง
จะเปิดให้ปริญญาในระบบคลังหน่วยกิตได้ ซึ่งยังไม่ถึงเรื่องการเทียบโอนประสบการณ์ส่วนบุคคล

ขณะนี้ ดำเนินการเพียงเทียบโอนรายวิชาจากรายวิชาปกติเท่านั้น และจากประเด็นข้อเสนอแนะต่าง ๆ ขอให้รองคณบดีที่เป็นคณะกรรมการสภาวิชาการได้นำไปพิจารณาคิดเพิ่มเติมว่าจะหลักสูตรใดที่จะนำมาเทียบโอนได้ เทียบโอนอย่างไร และหลักสูตรใดที่จะทำเป็นระบบคลังหน่วยกิต

- มติที่ประชุม** ๑. เห็นชอบ การพิจารณา(ร่าง) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ว่าด้วย การศึกษาระบบคลังหน่วยกิต พ.ศ. ๒๕๖๔
๒. มอบให้รองคณบดีที่เป็นคณะกรรมการสภาวิชาการได้นำไปพิจารณาว่าจะหลักสูตรใดที่จะนำมาเทียบโอนได้ เทียบโอนอย่างไร และหลักสูตรใดที่จะทำเป็นระบบคลังหน่วยกิตต่อไป

วาระที่ ๔.๘ การพิจารณา (ร่าง) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งส่วนงานและส่วนราชการภายในมหาวิทยาลัย

ตามที่สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบให้มหาวิทยาลัยพิจารณาทบทวนโครงสร้างองค์กร เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจและนโยบายในตราดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (ก.บ.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ เห็นและ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการแบ่งส่วนราชการภายในระดับงาน เพื่อพิจารณาข้อเสนอแนะ และจัดทำ (ร่าง) ประกาศการแบ่งส่วนราชการภายในระดับงาน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เสนอต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ คณะกรรมการพิจารณาการแบ่งส่วนราชการภายในระดับงาน ได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง และได้ดำเนินการจัดทำ (ร่าง) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ๒ ฉบับ โดยผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๔ ดังนี้

- ๑) (ร่าง) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ พ.ศ.
- ๒) (ร่าง) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เรื่อง การแบ่งส่วนงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ พ.ศ. ...

ในการนี้ ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี จึงนำเสนอการ(ร่าง) ประกาศดังกล่าว ต่อที่ประชุมสภาวิชาการ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ (ร่าง) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ทั้ง ๒ ฉบับ รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

โดยอธิการบดีได้แจ้งเพิ่มเติมว่า มหาวิทยาลัยมีแผนในการปรับปรุงโครงสร้างมหาวิทยาลัยทุก ๕ ปี ซึ่งในการปรับปรุงครั้งนี้เป็นไปตามรอบที่กำหนดไว้ (พ.ศ.๒๕๖๕-๒๕๗๐) โดยในส่วนของ การแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามกฎกระทรวง ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลง จะมีเพิ่มเติมในส่วนของ การแบ่งส่วนงานภายในเท่านั้น

ทั้งนี้ ที่ประชุมได้มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะในการจัดทำ (ร่าง) ประกาศฯ สรุปดังนี้

ข้อเสนอแนะ

- ๑) หน้า ๑๕๘ เป็นต้นไป การแบ่งส่วนราชการระดับกอง ส่วนใหญ่หลังจากได้มีพระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ การแบ่งส่วนราชการระดับกองที่เทียบเท่าคณะจะออกเป็นประกาศ กฎ กระทรวง ในกรณีกอง ศิลปวัฒนธรรม สามารถดำเนินการได้โดยใช้อำนาจของสภามหาวิทยาลัยหรือไม่ หากใช้ชื่อเป็นลักษณะของโครงการจัดตั้งกองศิลปวัฒนธรรมจะเหมาะสมกว่าหรือไม่

๒) กรณีโรงเรียนสาธิต เป็นหน่วยงานภายในสังกัดคณะครุศาสตร์แต่มีภาระงานมากทั้งในระดับ ปฐมวัย ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ซึ่งสามารถที่จะบริหารจัดการเพื่อหารายได้เองได้ อยากราบมีโอกา สที่จะขอตำแหน่งทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ของคณะครุศาสตร์หรือไม่ เห็นว่าสามารถเป็นได้ในหลาย รูปแบบ คือ แยกหน่วยงานออกมาต่างหาก หรือเป็นหน่วยงานในสังกัดคณะครุศาสตร์ โดยให้มีโอกาส ความก้าวหน้าทางตำแหน่งวิชาการได้เช่นเดียวกัน

๓) ในส่วนของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ก็ไม่แตกต่างกันมากนัก จะมีเพียงวิทยาเขตแม่ฮ่องสอน ซึ่ง จะมีกำหนดตำแหน่งต่างออกไป วิทยาลัยนานาชาติและบัณฑิตวิทยาลัยที่อาจมีการบริหารจัดการที่ต่างกัน ในส่วนของบัณฑิตวิทยาลัยจะใช้การจ้างอาจารย์แต่ละคณะเป็นรายปี โดยผ่านสภามหาวิทยาลัย จะเน้นผู้มี ตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์ หรือรองศาสตราจารย์ที่เกษียณไปแล้ว และจะแตกต่างจากวิทยาลัย นานาชาติ และกรณีอาจารย์ในโรงเรียนสาธิตที่ส่วนใหญ่สอนเด็กนักเรียนระดับปฐมวัย ประถม และมัธยม และ หากนำมาเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาตรี อาจมีปัญหาในการทำผลงานทางวิชาการ หากไม่มีการ บริหารจัดการที่เหมาะสมและยืดหยุ่นมารองรับ

๔) การแบ่งโครงสร้างหน่วยงาน และชื่องานในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่และขนาดเล็กจะแตกต่าง กัน กรณีมีการแบ่งโครงสร้างในกองกลาง แบ่งชื่อออกเป็นงาน ๑๑ งาน จะต้องสัมพันธ์กับการครองตำแหน่ง หรือการเบิกค่าตอบแทนตำแหน่ง มหาวิทยาลัยมีความจำเป็นที่ต้องมีถึง ๑๑ งานหรือไม่ หากในอนาคต จำนวนนักศึกษาและรายได้ของมหาวิทยาลัยลดลง ตัวอย่างเช่น งานอาคารสถานที่ ที่มีการจ้างแม่บ้านดูแลทำ ความสะอาดอาคารสถานที่ อาจใช้การกำกับดูแลเท่านั้น เนื่องจากเห็นว่าสามารถใช้การจ้างจากภายนอก (Outsource) ได้ระดับหนึ่ง

๕) ในคณะมีสำนักงานคนบติ โดยแบ่งเป็น ๒ งาน คือด้านงานบริหารงานทั่วไป และงาน บริหารงานวิชาการ ซึ่งตำแหน่งก็จะเป็นเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป หรือนักวิชาการ แต่ลักษณะงานบริหารใน คณะก็จะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่หลายชื่อตำแหน่งงาน ควรจะมีการเปิดช่องทางรองรับความ ก้าวหน้าทาง วิชาชีพสำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านอื่นๆ ในคณะด้วย เช่น เจ้าหน้าที่พัสดุ เจ้าหน้าที่การเงิน เป็นต้น

๖) กรณีโครงการจัดการศึกษาแบบพิเศษต่าง ๆ ควรนำมาฝากไว้ที่กองบริการการศึกษาด้วย หรือไม่ เนื่องจากมีหลายประเด็นจะต้องเป็นหน่วยประสานกลางกับคณะต่าง ๆ ด้วย

มติที่ประชุม เห็นชอบการนำเสนอ (ร่าง) ประกาศมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการแบ่งส่วนราชการฯ และการแบ่ง ส่วนงานในมหาวิทยาลัย โดยมีข้อเสนอแนะให้ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีนำไปพิจารณา ดำเนินการดังนี้

๑) จัดทำข้อมูลนำเสนอเป็น Power Point เพื่อแสดงประกอบว่ามี การเพิ่มส่วนงานอย่างไร เพื่อให้สามารถมองเห็นภาพ และเข้าใจได้ชัดเจนมากขึ้น

๒) ให้นำข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสภาวิชาการผู้คุณวุฒิ ไปพิจารณาทบทวนร่วมกันกับ คณะอนุกรรมการฯ ในประเด็นของโรงเรียนสาธิตว่านำมาพร้อมกับคณะครุศาสตร์ให้เป็นข้อ ๓.๒ หรือไม่ และประเด็นการยุบรวมหน่วยงานย่อยในกองกลาง ที่ต้องกำหนดชื่อร่วมกัน เพื่อให้เกิดความครอบคลุม ชัดเจน ก่อนนำเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องนำเสนอคณะกรรมการสภาวิชาการเพื่อระดมความคิด
- ไม่มี -

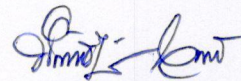
ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องเสนอเพื่อทราบ
- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

วาระที่ ๗.๑ การประชุมคณะกรรมการสภาวิชาการ ครั้งต่อไป
ประธานฯ แจ้งกำหนดการประชุมสภาวิชาการ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๔ ในวันศุกร์ที่ ๑๕
ตุลาคม ๒๕๖๔ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ น. เป็นต้นไป

ที่ประชุม รับทราบ

เลิกประชุม เวลา ๑๒.๕๐ น.

(นางสาวพินภักธิมา ใจเงิน)
ผู้จัดบันทึก/พิมพ์รายงานการประชุม

(นางสาวสินี กะวิ)
ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการสภาวิชาการ
ผู้ตรวจรายงานการประชุม